

Csodák a ligetben.

(Haptákban a bérkocsisok. — A bakakáplár meg a reticule. — A fényes jutalom.)

A Városligetnek a Beketow-czirkusz táján elterülő részén ma délelőtt valóságos kocsierdő táborozott. Elegáns, lenge fiakkerek, nehézkes, vastalpu konfisok vonultak fel, közel másfélezeren. Csinosak, tiszták voltak nemcsak a kétfogatuak, de nem volt kivetni való az egylovasokon sem. A rendszerint bizony, mi türes-tagadás, elég rozoga, elhanyagolt külsejű konfisok is ragyogtak a tisztaságtól: a »zeigli«, a ló, sőt a bakon ülő kocsis is, hogy költői hasonlattal éljek, mind csillogott a napsugaras délelőtt aranyos verőfényében. A mi leginkább feltűnt, a főváros utczáin annyira megszokott szánalmas gebék helyén egészséges, fényes-szörű lovakat láttunk és mintha valami ünnepélyes alkalom lett volna, a konfiskocsisok ünneplőruhát öltöttek, szépen megberetváltak, még bajuszukat is — már a kinek volt — kifenték, Huszárosan, peczkesen.

Mint történhetett ez a csodás átalakulás április gyönyörű szombati napján. hogyan változhattak meg egyszerre, máról holnapra bérkocsisaink? Ezt kérdezhetik önök joggal e bevezetés után, a melyből esetleg még azt a reményüket is merithetik, hogy ezentul ugy fogjuk őket látni állandóan, a mint megjelentek ma-délelőtt a ligetben — kocsivizsgálaton.

Mert kocsiszemle folyt ott le, a szokásos szemle, a melyet a rendőrség tart pontosan fél-esztendőnként, október és április végén, a szezón apropójából. Vagyis: most, a mikor a csukott kocsik helyébe a nyitottak lépnek, és a tél küszöbén, a mikor az utóbbiakat kivenják a forgalomból.

Nagy szigorúsággal és körültekintéssel szokták megtartani a vizsgálatot. Hivatalos szórszálhasogatással, rigorózus pedantériával tekintenek meg mindent a bemutatásra kerülő közlekedési alkalmatosságon. A kerék küllőjétől, a ló patáitól kezdve a kocsis testi s lelki épségéig mindent. Nem rozoga-e a fiakkeren és konflison valami, nem piszkos avagy beteg-e a ló, vagy a kocsis, nem szenvednek-e ők közundort keltő nyavalyában? Stb.

Eddig mindig ugy volt, hogy a szemlére nagy pucczosan, kikenve, kifenne megjelent kocsisok, kocsik és lovak másnapra már átvedlettek abba a rendes állapotukba, a melyért nem győzzük őket eléggé szidni, korholni. A kocsisok villogó bajuszát torzonborz szőrzet, ünneplőjét elnyűtt gunya, szelid, szolid, tisztességtudást, illedelmes arczkifejezését, haragos, morgós, illetlenséget visszatükröződő ábrázat váltja fel; — de minek folytassam, ugyis tudjuk mindnyájan.

Azt mondja Boda Dezső főkapitány, hogy ezentul másként lesz. És ugyanezt állítja Kötsky Gábor rendőrfogalmazó is, a ki az ő megbizásából folytatta le ma délelőtt a Városligetben a szemlét. Az urak gondoskodnak arról, hogy közlekedési alkalmatosságaink valamennyi hozzátartozékaikkal megmaradjanak abban a kifogástalan köntösbén, a melyben a mai szemlén mutatkoztak be. Hogy a bérkocsitulajdonosok ne cseréljék ki — mint régebben — a megvizsgált kocsikat, lovakat ócskákka, illetve gebékkal, hogy »hajtó legényeik« (műkifejezése a kocsisnak) éppen oly tisztességtudóak legyenek a nagyközönség előtt, mint ma délelőtt a szigoru rendőrfogalmazó előtt, a ki előtt bizony legtöbbjük haptákban állott.

Erősítgetik a hatósági urak, hogy a régi állapot megszűnt, a mikor igen sok bérkocsitulajdonos a szemle napjára, tehát csak egy délelöttre, kölcsön szerzett magának lovat, kocsit, hajtólegényt, szerzőszámot, mindent, a mivel egyébként egész esztendőn át nem rendelkezett. Uj rend következett be: a közlekedési rendőrség — a melyről már irtam — ezentul állandóan szemmel tartja a kocsisokat és